

## *papírról égről*

*a ceruza átkozottul kemény  
 hogy amit írok  
 szinte nem is látom  
 mintha madarak köröznének  
 a papír felett  
 hogy kövessem  
 útjukat  
 e trópusi délutánban?  
 a verssorok miként  
 a madárszárnyak odafönt  
 s velük együtt én magam —  
 bizony bennünk  
 minden történés  
 megsemmisül  
 holott egy-egy jel gondolat  
 méltó volna a holnapra  
 de hát az a ceruza!  
 s odafönt a madarak!  
 papírról égről  
 letörli önmagát a jelen*

## *elmenőben*

*az írás kicsi serege akár  
 a szélhajtotta hullámok  
 s a part ahogy fölemelkedik  
 a hajnal peremére  
 hol a szó? kérded hol az  
 írás?*

*a mindenség ékszerei  
 között ki cselekszi meg  
 bennünk a jövőt?*

*a halál  
 egyetlen végtelen ritmusát?*

## *Téli út*

*Зимняя дорога*

*Téli út. Cuppog a hó Isten  
 Ködnemezcsizmája alatt.  
 Napokká dermednek a röpke  
 Pillanatok, amerre elhalad.*

*Az én csizmám lyukas. A hólé  
 Nyelvével körülnyalogat,  
 Megízlel — jó lennék-e estebédre  
 A fagyhalál falkáinak?*

*Köröttem varjak. Mint a tű, jár  
 Nagy sárga csőrük — fércelik  
 Vetések elnyűtt, oldalgombos ingét,  
 Majd bosszankodva szétszedik.*

*S alóla kitetszik Oroszhon  
 Már hullafoltos mellkasa,  
 Kurgán emelkedik — a bomlás  
 Gázaitól felfúvódott hasa.*

*Téli út. Nagyokat cuppant a hó,  
 Amerre Isten elhalad.  
 Elfehéredett száj e vidék — csókját  
 A csizmatalphoz tapasztja a fagy.*

**Baka István fordítása**